

Το υποβρύχιο παρεκκλήσι του Αγίου Δημητρίου

Λέγεται ότι μια φορά κι έναν καιρό, πολύ νωρίς ένα πρωί, ένα μεγάλο πλοίο με μια σημαία που έφερε ένα μισοφέγγαρο έδεσε στο λιμάνι.

Αποβιβάστηκαν πολλοί Τούρκοι άνδρες και έτρεξαν μέχρι τη μικρή εκκλησία στην κορυφή του λόφου, το εκκλησάκι του Αγίου Δημητρίου.

Εκείνες οι περιοχές κατοικούνταν μόνο από 4 οικογένειες ψαράδων. Αυτό το εκκλησάκι ήταν μεγάλη παρηγοριά γι' αυτούς.

Κανείς δεν είδε τους πειρατές να πλησιάζουν. Μόλις ανέβηκαν στο λόφο κλώτσησαν την πόρτα της εκκλησίας και άρχισαν να κλέβουν ό,τι έβρισκαν μπροστά τους.

Κατά τύχη, ο πίνακας του Αγίου Δημητρίου ήταν κρεμασμένος πάρα πολύ ψηλά για να τον φτάσουν και έτσι τον άφησαν εκεί. Στον πίνακα, ο Άγιος Δημήτριος καθόταν πάνω σε ένα όμορφο άλογο κρατώντας ένα σπαθί στα χέρια του.

Αφού πήραν ό,τι ήθελαν, έσπασαν όλα τα υπόλοιπα γύρω τους και ετοιμάστηκαν να επιστρέψουν στο πλοίο.

«Δεν έμεινε τίποτα για να πάρουμε από εδώ». Είπε ένας από αυτούς. «Κοιτάξτε αυτό μικρό σπίτι! Γιατί δεν πάμε εκεί να δούμε τι μπορούμε να βρούμε;»

Οι φίλοι του δεν είπαν όχι, έτσι μαζί πήραν το δρόμο τους προς το σπίτι στο βάθος.

Σε εκείνο το μικρό σπίτι ζούσε μια χήρα που ονομαζόταν Ζγκουγκίνα και ο γιος της Ματθαίος. Η Ζγκουγκίνα αγαπούσε τον Ματθαίο και τον περιποιόταν.

Εκείνο το πρωί, όταν οι πειρατές εισέβαλαν στην εκκλησία, η Ζγκουγκίνα ήταν έτοιμη να ξυπνήσει τον Ματθαίο. Από το ανοιχτό παράθυρο στο δωμάτιό του, είδε τους πειρατές να πλησιάζουν όλο και πιο κοντά στο σπίτι. Το σπίτι πλησίαζαν πέντε από αυτούς.

Πλησίαζαν γρήγορα και ήταν οπλισμένοι..

Μόλις τους είδε άρχισε να τρέμει. Είχε παγώσει και δεν ήξερε τι να κάνει, πώς να αντιδράσει. Ήθελε να τρέξει στην πόρτα για να την κλειδώσει, αλλά τα πόδια της δεν το επέτρεπαν.

Οι Πειρατές έφτασαν στην πόρτα της και της έδωσαν δύο γρήγορες κλωτσιές και η πόρτα έπεσε κάτω. Βρήκαν τη Ζγκουγκίνα και το γιο της σφιχτά αγκαλιασμένους από φόβο. Η Ζγκουγκίνα είχε τυλίξει τα χέρια της σφιχτά γύρω από τον Μάθιου κρατώντας τον έτσι κοντά της. Οι Πειρατές άρχισαν να γελούν μαζί της. Ένας από αυτούς άρπαξε τον Μάθιου από την αγκαλιά της θυμωμένα και τον τράβηξε προς το μέρος του.

Ένας από τους πειρατές που περίμενε έξω άρχισε να φωνάζει. Ένας από αυτούς έτρεξε έξω για να δει τι συνέβαινε. Επέστρεψε μέσα φωνάζοντας και δείχνοντας προς την παραλία.

Ο άντρας που είχε αρπάξει τον Μάθιου προς το μέρος του, τον πέταξε πάνω στους ώμους του και έφυγαν τρέχοντας προς το πλοίο τους.

Η Ζγκουγκίνα έτρεξε πίσω τους, φωνάζοντας και ουρλιάζοντας: «Ματθαίο! Ματθαίο! Πού πηγαίνετε τον Ματθαίο μου; Δώστε μου πίσω τον Ματθαίο μου!»

Οι πειρατές γελούσαν μαζί της και την κορόιδευαν, προκαλώντας την να τους πιάσει. Όμως η Ζγκουγκίνα όντας ηλικιωμένη καθώς έτρεχε προς τα κάτω από το λόφο σκόνταψε και έπεσε χάρω με τα μούτρα.

Έμεινε εκεί, κοιτάζοντας τους καθώς αυτοί έτρεχαν μακριά. Κοιτούσε το πλοίο που ήταν ακόμα αγκυροβολημένο στο βάθος και τους έβλεπε να φορτώνουν τον Μάθιου σε αυτό.

Παρακολουθούσε το πλοίο να σηκώνει την άγκυρά του, παρακολουθούσε τα κουπιά να κόβουν το νερό σαν κοφτερές λεπίδες, έβλεπε τα πανιά να ανοίγουν και να γεμίζουν με αέρα, και ένιωσε το αίμα να τρέχει στο κεφάλι της.

Καθώς ενιωθε όλο της το σώμα να τρέμει κατέρρευσε στο πάτωμα για άλλη μια φορά, κλαίγοντας και φωνάζοντας. Τότε θυμήθηκε τον Άγιο Δημήτριο και έτρεξε όσο πιο γρήγορα μπορούσε προς την εκκλησία.

Έφτασε στην εκκλησία, με τρεμάμενα πόδια, και έπεσε στα γόνατα μπροστά στο εικόνισμα του Αγίου Δημητρίου, μπροστά από την Αγία Τράπεζα.

«Άγιέ μου Δημήτριε», παρακάλεσε» βοήθησέ με την ώρα αυτή της ανάγκης μου. Βοήθησέ με να πάρω τον γιο μου πίσω και σου ορκίζομαι ότι δεν θα υπάρξει μέρα μέχρι την ημέρα που θα πεθάνω που να μην έχεις κεριά αναμμένα μπροστά στο εικόνισμά σου ».

Η Ζγκουγκίνα προσευχόταν και προσευχόταν. Στα μάτια της άρχισαν να τρέχουν δάκρυα και ξαφνικά άρχισε να βλέπει τα πάντα γύρω της να κινούνται.

Νόμιζε ότι είδε τον Άγιο Δημήτριο να βγαίνει από το εικόνισμά του καβάλα στο άλογό του.

Τον είδε να περνάει από δίπλα της, να βγαίνει από την πόρτα και να κατευθύνεται με το άλογό του προς το πλοίο. Τότε ήταν που άρχισε να αισθάνεται το κεφάλι της να γυρνάει και λιποθύμησε.

Όταν συνήλθε, είδε τον Ματθαίο δίπλα της τον αγκάλιασε σφιχτά με μια αγκαλιά γεμάτη μητρική αγάπη.

Στη συνέχεια έστρεψε το βλέμμα της προς την Αγία Τράπεζα. Η εικόνα ήταν ακόμα εκεί, τίποτα δεν είχε αλλάξει.

Τι είχε μόλις συμβεί;